

Podkarpacki Urząd Wojewódzki w Rzeszowie
35-959 Rzeszów
Rz-ów
Grunwaldzka 15 / 0

Rz-ów, 2016-04-29

BRM - proces o
zseferowanie rzeków
sprawy i przedstawienie
opinii.

2016-05-09

Lbzig Dec

KANCELARIA URZĘDU MIASTA RZESZÓWA	
DATA WPLYWU	04.05.2016
L.dz.	85944
część zał.
podpis

URZĄD MIASTA W RZESZOWIE
35-064 RZESZÓW
RYNEK 1

PISMO

Korespondencja elektroniczna z systemu eDok

Treść pisma w załączniku.

Korespondencję w tej sprawie proszę kierować do mnie za pomocą środków komunikacji elektronicznej zgodnie z art. 39' ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.).

Załączniki:

1. [KW 878645 BW plik1.DOCX](#)
2. [KW 878645 BW plik1.DOCX.XAdES](#)
3. [KW 878645 BW plik2.PDF](#)
4. [KW 878645 BW plik2.PDF.XAdES](#)

Dokument został podpisany, aby go zweryfikować należy użyć
oprogramowania do weryfikacji podpisu

Data złożenia podpisu: 2016-05-04T08:51:15Z

Podpis elektroniczny

BIURO RADY MIASTA RZESZOWA	
WPLYNEŁO	05.05.2016
L.dz.	0004.4.74.2016
Podpis	Kerech

KGP

2016-05-09

Lbzig Dec

WOJEWODA PODKARPACKI

ul. Grunwaldzka 15, 35-959 Rzeszów
skr. poczt. 297

Rzeszów, 29 kwiecień 2016 r.

BW-IV.142.2.3.2016

**Pan
Andrzej Dec
Przewodniczący
Rady Miasta Rzeszowa**

Na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz.U. z 2014 r., poz. 1195) w załączeniu przekazuję w celu rozpatrzenia zgodnie z właściwością, skierowaną do Wojewody Podkarpackiego, petycję

Złożone pismo w części wykazuje znamiona petycji a jego wieloaspektowość powoduje konieczność rozpatrzenia przez różne podmioty. Z analizy przedmiotowego pisma wynika, że właściwym organem do zajęcia się sprawą jest w zagadnieniach poruszonych w:

- pkt 4 oraz 6 Prezydent Miasta Rzeszowa,
- pkt 3 Rada Miasta Rzeszowa,
- pkt 1, 2 i 5 Wojewoda Podkarpacki.

Jednocześnie informuję, że pkt 1, 2 i 5 ww. pisma jako wniosek będzie rozpatrywał Wojewoda Podkarpacki właściwy do podejmowania działań w tym zakresie, stąd oryginał złożonego pisma pozostaje w tutejszym Urzędzie do dalszego procedowania.

Powyższe pismo zostało również przekazane do p. Tadeusza Ferenca Prezydenta Miasta Rzeszowa.

Załącznik: 1

WOJEWODA PODKARPACKI

(-)

Ewa Leniart

(Podpisane bezpiecznym podpisem elektronicznym)

Do wiadomości:

Szanowna Pani
Ewa Leniart
Wojewoda Podkarpacki
ul. Grunwaldzka 15
35-959 Rzeszów

Petycja w sprawie podjęcie działań w związku z naruszeniem przez Prezydenta Miasta Rzeszowa interesu społecznego oraz publicznego.

Żgodnie z ustawą z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach, składamy petycję i wnosimy o podjęcie działań z urzędu.

Na podstawie art. 63 Konstytucji RP z dnia 2 kwietnia 1997 roku (Dz.U. nr 78, poz. 483 ze zm.), art. 2, art. 221 §1 i §3, art. 227, art. 228 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2000 r. nr 98, poz. 1071 ze zm.) oraz §5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 stycznia 2002 roku w sprawie organizacji przyjmowania i rozpatrywania skarg i wniosków (Dz.U. nr 5, poz. 46), jako obywatele Rzeczypospolitej Polskiej równi w prawach i w powinnościach wobec dobra wspólnego jakim jest Polska, nie zgadzamy się, aby Konstytucja RP była łamana przez przedstawicieli władzy publicznej. Domagamy się przestrzegania konstytucyjnie uznanych praw człowieka i obywatela, a w szczególności stosowania się do przepisu art. 32 Konstytucji RP, który głosi, że „Wszyscy są wobec prawa równi. Wszyscy mają prawo do równego traktowania przez władze publiczne” i że „Nikt nie może być dyskryminowany w życiu politycznym, społecznym lub gospodarczym z jakiejkolwiek przyczyny”. Domagamy się równego traktowania w zakresie fundamentalnych spraw dotyczących mieszkańców Rzeszowa.

W interesie publicznym wnosimy o podjęcie działań z urzędu na podstawie kodeksu postępowania administracyjnego w zakresie nieprawidłowości związanych z poniższymi działaniami Prezydenta Miasta Rzeszowa i Urzędu Miasta Rzeszowa:

1. Wydania decyzji o warunkach zabudowy a następnie na ich podstawie decyzji o pozwoleniu na budowę na zabudowę terenów zielonych i rekreacyjnych obok „Żwirowni” przy ul. Kwiatkowskiego w Rzeszowie (decyzja o warunkach zabudowy nr AR.6730.62.46.2014.IK62 z dnia 21.11.2014 r.; decyzje o pozwoleniu na budowę 231/2015 z dnia 23.03.2015 r.; decyzji o warunkach zabudowy nr AR.6730.62.75.2014.IK62 z dnia 20.08.2015 r. oraz decyzji o pozwoleniu na budowę z dnia 10.12.2015 r. o nr AR.6740.62.184.2015.IK62)
2. Nieprawidłowym nieuznania za strony postępowania w w/w sprawach zarówno osób fizycznych:
stowarzyszeń:

Naruszenie zarówno interesu wyżej wymienionych wnioskodawców (w aspekcie uznania za strony postępowania) jak również interesu ogółu obywateli (reprezentowanych przez Urząd Wojewódzki) w aspekcie naruszenia norm prawnych i zasad współżycia społecznego (również w aspekcie analizy wpływu inwestycji na florę, faunę znajdującego się w pobliżu rezerwatu przyrody, czy też miejsca bytowania chronionych bobrów oraz otulinę i obszary chronione w ramach programu Natura 2000) implikuje konieczność wszczęcia postępowania o stwierdzenie nieważności przedmiotowej decyzji (art. 157 kpa w związku z art. 156. § 1 pkt. 2) z urzędu przy posiadaniu szeregu informacji i dokumentacji świadczącej o naruszeniu prawa wskazywanych w korespondencji ww. podmiotów a również poniżej:

- 1) Wydanie decyzji o warunkach zabudowy naruszyło art. 61 ust. 1 Ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, bowiem żadna z sąsiednich działek dostępna z tej samej drogi publicznej nie jest zabudowana domem wielorodzinnym przeznaczonym na cele mieszkaniowe, co uniemożliwia określenie wymagań dotyczącej nowej zabudowy w zakresie kontynuacji funkcji, parametrów, cech oraz wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu.
- 2) Naruszenie art. 61 ust. 1. pkt 1-5 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym („u.p.z.p.”) poprzez wydanie decyzji pomimo braku spełnienia wszystkich przesłanek wymaganych do wydania decyzji o warunkach zabudowy, a w szczególności naruszenia warunku tzw. „dobrego sąsiedztwa” w zakresie „kontynuacji funkcji, parametrów, cech i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu, w tym gabarytów i formy architektonicznej obiektów budowlanych, linii zabudowy oraz intensywności wykorzystania terenu”.

W otoczeniu bezpośrednim jak i dalszym występuje zabudowa domów jednorodzinnych do max. wysokości 9 m. Budynek znajdujący się najbliżej nieruchomości będącej przedmiotem postępowania położone przy ul. Kwiatkowskiego nr 48, 83, 85, 87, 89 są budynkami jednorodzinnymi o wysokości do 9 m . Dodatkowo organ wydający ww. decyzję błędnie wskazał linię zabudowy i najbliższy budynek znajdujący po tej samej stronie ul. Kwiatkowskiego jako nieruchomość przedsiębiorstwa , gdy faktycznie bliżej położony jest dom jednorodzinny oznaczony jako ul. Kwiatkowskiego . W analizie urbanistycznej

błędnie wskazano, że zakres inwestycji objętej decyzją jest zgodny z funkcją otoczenia, decyzja również jest niezgodna z aktualnym Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Miasta Rzeszowa, gdzie tereny te funkcjonują jako tereny zalewowe i zielone z opcją wykorzystania na cele rekreacyjne i wypoczynkowe dla mieszkańców Rzeszowa. Załącznik 53, 95; załącznik 37 i 82 wskazuje ten obszar jako Krajobraz Kulturowy objęty ochroną ekspozycji obszarów analogiczne w opracowywanym MPZP 172/11/2008 „Nad Zalewem”.

- 3) Naruszenie art. 8 k.p.a poprzez naruszenie zasady postępowania w sposób budzący zaufanie uczestników postępowania administracyjnego do władcy publicznej, przez brak informowania i zawiadamiania zgodnie z art. 28 Prawa budowlanego właścicieli nieruchomości, na którą oddziałują objęte przedmiotowymi decyzjami plany inwestycyjne.
- 4) Naruszenia art. 9 i 10 k.p.a poprzez brak informowania i zawiadamiania jako stron właścicieli działek sąsiednich będących w obszarze oddziaływania (odległości od kilku do kilkudziesięciu metrów od przedmiotowej inwestycji).
- 5) Naruszenie art. 28 k.p.a z uwagi na fakt m.in. że przedmiotowa planowana inwestycyjna negatywnie wpłynie na gospodarkę wodną okolicznych nieruchomości z uwagi na fakt intensywnej zabudowy (podpiwniczenia przekraczającego zabudowę) w sytuacji gdy na działkach sąsiednich istnieje bardzo wysoki poziom wód (dowodem może być wizja lokalna, gdyż problem powyższy dotyczy wszystkich sąsiednich nieruchomości jak również rozstrzygnięty ostatnio spór sądu w zakresie nieprawidłowości w tym zakresie w odniesieniu o pobliską nieruchomość o nr ewidencyjnym 1613.

Pojęcie "obszaru oddziaływania obiektu" wprowadzone zostało nowelą z dnia 27 marca 2003 r. (Dz.U. Nr 80, poz. 718) i zmieniało art. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane, zawierający legalne definicje pojęć używanych w tej ustawie. Zgodnie z regulacją zawartą w art. 3 pkt 20 wymienionej ustawy, przez "obszar oddziaływania obiektu" należy rozumieć teren wyznaczony w otoczeniu obiektu budowlanego.

Obszar oddziaływania obiektu dotyczy zarówno terenu niezagospodarowanego jak i już zagospodarowanego, ograniczenia mogą bowiem dotyczyć zmiany sposobu zagospodarowania. Natomiast przepisy odrębne, o których mowa w cytowanym wyżej przepisie, są to przepisy, których zastosowanie powoduje jakiegokolwiek ograniczenie w zagospodarowaniu terenu, z powodu istnienia w sąsiedztwie innego obiektu budowlanego (por. Zdzisław Kostka, Prawo budowlane Komentarz, ODiDK sp. z o.o. Gdańsk, 2005, str. 21-22). Będą to wszystkie inne przepisy prawa powszechnie obowiązującego niż zawarte w ustawie - Prawo budowlane a także przepisy wykonawcze do tej ustawy. W szczególności w niniejszym stanie faktycznym mogą to być m.in. przepisy odnoszące się do odległości między sieciami i liniami uzbrojenia, przepisy regulujące stosunki wodne jak również przepisy rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz.U. Nr 65, poz. 690, ze zm.).

Przepisy wskazanego rozporządzenia regulują nie tylko kwestie związane z odległościami między budynkami ze względu na zacienienie (§ 57-60) oraz usytuowanie budynków względem granic działki (§ 12-13), ale również odnoszą się do odległości od obiektów budowlanych do zbiorników nieczystości stałych, ciekłych, do trzepaków, urządzeń rekreacyjnych, budynków produkcyjnych i garaży a także usytuowanie budynków z uwagi na bezpieczeństwo pożarowe (§ 271-272). Przepis art. 3 pkt 20 Prawa budowlanego zawiera odesłanie do innych regulacji m.in. wprowadzających szczegółowe wymogi dotyczące odległości w zabudowie i zagospodarowania terenu i w sytuacji, gdy wynikają z nich ograniczenia w zagospodarowaniu (w zabudowie) sąsiednich lub dalej położonych nieruchomości, należy przyjąć, że dana nieruchomość znajduje się w obszarze oddziaływania planowanego obiektu budowlanego. Stosownie do treści art. 28 ust. 2 Prawa budowlanego ustalić należało krąg osób, które posiadają interes prawny i będą stronami tego postępowania. Jednocześnie należy podkreślić, że wyznaczenie obszaru oddziaływania obiektu ma również istotne znaczenie dla zasady wynikającej z art. 5 ustawy - Prawo budowlane, a polegającej na obowiązku ochrony uzasadnionych interesów osób trzecich. Określenie terenu wokół obiektu odnosi się do konkretnego stanu faktycznego - granic nieruchomości, gabarytów obiektów budowlanych, ukształtowania terenu i ewentualnie innych czynników, w rezultacie tak wyznaczonego obszaru oddziaływania obiektu pozostawać w nim mogą nieruchomości nie tylko bezpośrednio przylegające, ale i dalej położone.

- 6) Naruszenie rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymagań dotyczących nowej zabudowy i zagospodarowania terenu w przypadku braku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. nr 164 poz. 1588).

W celu ustalenia wymagań dla nowej zabudowy i zagospodarowania terenu, organ wyznacza wokół działki budowlanej, której dotyczy wnioski o ustalenie warunków zabudowy, obszar analizowany i przeprowadza na nim analizę funkcji oraz cech zabudowy i zagospodarowania terenu w zakresie warunków, o których mówi ustawa o zagospodarowaniu przestrzennym. Potwierdza to wyrok WSA w Poznaniu z 11 kwietnia 2012 roku (IV SA/Po 44/12), zgodnie z którym nowa zabudowa powinna odpowiadać charakterystyce urbanistycznej (kontynuacja funkcji, parametrów, cech i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu, linii zabudowy i intensywności wykorzystania terenu) i architektonicznej (gabaryty i forma architektoniczna obiektów budowlanych) zabudowy już istniejącej.

Określenie tej charakterystyki jest obowiązkiem organu prowadzącego postępowanie w sprawie warunków zabudowy. Organ ten musi zatem najpierw dokonać szczegółowej analizy zabudowy znajdującej się na działkach sąsiednich, i dopiero na tej podstawie wydać decyzję administracyjną.

W przedmiotowej dokumentacji i analizie wskazano, że w całej okolicy jest zabudowa jednorodzinna i nie ma budynku wyższego niż 9 m i szerszego niż 20 m, a dodatkowo w studium teren ten jest wskazany jako teren zielony i rekreacyjny, a działki bezpośrednio sąsiadujące nie są w ogóle zabudowane (nie ma więc mowy o kontynuacji funkcji), błędne jest więc wydanie decyzji o warunkach zabudowy na budynek wielorodzinny o wysokości do 20 m i szerokości do 50 m.

- 7) Wydanie decyzji o warunkach zabudowy naruszyło art. 61 ust. 5 upzp w związku z art. 53 ust 4 pkt 11 upzp oraz art. 4a pkt 3 Ustawy z dnia 18 lipca 2001 roku Prawo wodne oraz art. 79 ust. 2 i art. 84 Prawo wodne, bowiem teren na którym ma powstać planowana inwestycja znajduje się na obszarze zagrożonym zalewaniem wodami powodziowymi rzeki Wisłok i Strug, co praktycznie uniemożliwia uzyskanie pozytywnej opinii Regionalnego Dyrektora Gospodarki Wodnej dla planowej inwestycji. W dokumentacji brak jest takiej zgody.
- 8) Naruszenie - Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko §3 pkt. 53) zabudowa mieszkaniowa wraz z towarzyszącą jej infrastrukturą pkt. B nieobjęta ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego albo miejscowego planu odbudowy, o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż: – 0,5 ha na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-3 tej ustawy, przy czym przez powierzchnię zabudowy rozumie się powierzchnię terenu zajęta przez objekty budowlane oraz pozostałą powierzchnię przeznaczoną do przekształcenia w wyniku realizacji przedsięwzięcia. W aspekcie faktu, że w/w decyzję dotyczą terenu sąsiadującego z Programem Natura 2000 a powierzchnia zabudowy łącznej wskazuje zgodnie z rozporządzeniem na konieczność opracowania opinii o oddziaływaniu na środowisko, której nie wykonano w przedmiotowych sprawach.
- 9) Naruszenie artykułu 156 k.p.a w aspekcie decyzji wydanej z rażącym naruszeniem prawa (w odniesieniu do nieprawidłowości wykazanych w niniejszym piśmie)

Podkreślamy rażące naruszenie wielu norm prawnych w/w jak również art. 61 w powiązaniu z art. 5 ust. 2 ustawy prawo budowlane oraz § 3 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. poprzez niewłaściwe zastosowanie przepisów prawa w zakresie analizowanego obszaru pod względem funkcji i cech zabudowy zagospodarowania terenu.

3. Działań zmierzających do sprzedania terenów miejskich pomiędzy ul. Zieloną oraz Graniczną w Rzeszowie firmie Triton Academicus Sp. z o.o. (lub innemu podmiotowi). Wnosimy o ostateczne usankcjonowanie przeznaczenia tych terenów poprzez uchwalenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Zaznaczamy, że bardzo dziwi nas i martwi, że reprezentujące nas władze w przyspieszonym trybie bez jakichkolwiek konsultacji społecznych chcą sprzedać teren, który od wielu lat był przeznaczony na wykorzystanie dla ogółu mieszkańców (wielokrotnie zgłaszano kwestię wykorzystania terenu jako miejsca budowy domu kultury, miejsca urządzonej zieleni czy też infrastruktury sportowej i rekreacyjnej). W 2000 roku, decyzją Rady Miasta Rzeszowa, powstało Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Miasta Rzeszowa Uchwała Nr XXXVII/113/2000 z 2000 roku, które miało umożliwić prowadzenie w oparciu o studium tzw. polityki przestrzennej.

W uchwale jednoznacznie określono, że sporządzenie planu miejscowego jest potrzebne ze względu na konieczność określenia szczegółowych i jednoznacznych zasad zabudowy i zagospodarowania terenów w celu zapewnienia ładu przestrzennego i dobrych powiązań z terenami sąsiednimi. Równocześnie podkreślono potrzebę przeznaczenia terenów pod zabudowę mieszkaniową oraz usługi zgodnie z ustaleniami Studium.

Przedmiotowe tereny, pod sprzedaż w przetargu nieograniczonym, o numerach działek 1330/3, 1331/2 oraz 1170 przy ul. Granicznej nie były planowane do wysokopiętrowej zabudowy. Przeciwnie, załącznik do uchwały 55 wskazuje przedmiotowy teren jako cel pod usługi publiczne lub komercyjne- rekreacja, turystyka, sport w zieleni urządzonej.

Dokument Uchwały nr XXXVII/113/2000 wskazuje ponadto, iż sieć dróg nie jest w pełni wykształcona, a niedobory dróg i terenów pod inną infrastrukturę ograniczają możliwość zainwestowania terenów. W ostatnich 5 latach infrastruktura drogowa została rozbudowana jedynie w węzle ulicy Strażackiej. Węzły ulicy Nowowiejskiej, czy ul. Granicznej/ ul. Zielonej nie zostały w jakikolwiek sposób przygotowane do rozbudowy komunikacyjnej.

Uchwała Rady Miasta Rzeszowa nr LXII/197/2006 z 2006 r. w sprawie przystąpienia do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nr 139/10/2006 przy ul. Zielonej, nakłada rozpoczęcie stworzenia mpzp w zakresie przeznaczenia terenów przy ul. Zielonej pod realizację celów publicznych, w szczególności pod zieleni urządzonej oraz pod elementy infrastruktury technicznej.

W 2013 r. Uchwałą Rady Miasta Rzeszowa nr LIII/987/2013 wskutek licznych sporów i kontrowersji mieszkańców Drabiniaki skierowano ponowną prośbę o przyspieszenie prac nad mpzp nr 139/10/2006, który określa datę skierowania planu pod obrady RM nie później niż do końca 2013 r. Jednocześnie Rada Miasta Rzeszowa określiła, iż jakiegokolwiek działania zmierzające do zbycia lub zagospodarowania terenu objętego planem 139/10/2006 powinny zostać zaniechane do czasu uchwalenia planu. Równolegle, podkreślono w uchwale, iż dokończenie opracowania planu powinno w sposób demokratyczny pogodzić strony sporu o zagospodarowanie terenu przy ul. Zielonej. Była to rozsądna propozycja, jednakże pomimo uchwały dokument mpzp 139/10/2006 nie powstał do dzisiaj.

4. Wnosimy o zachowanie funkcji skweru zielonego położonego na osiedlu Zimowit w Rzeszowie na działkach o nr 1630/12, 1630/13 (gdzie po raz kolejny czynione są starania aby zabudować jedyne enklawy zieleni i tereny rekreacyjne dla mieszkańców)
5. Wnosimy o unieważnienie decyzji o warunkach zabudowy z dnia 31.07.2013 r. nr. Ar.6730.54.30.2012.BM54 w zakresie zabudowy działki 1324/7 obr. 207 przy ul. Szopena. oraz decyzji o pozwoleniu na budowę wydanej na podstawie w/w decyzji. Wnosimy zarówno w aspekcie społecznego oczekiwania na przeznaczenia tych terenów na cele rekreacyjne i zielone jak również kluczową rolę tych terenów w aspekcie zagrożenia powodziowego dla całego województwa. W/w decyzje są ponadto niezgodne z wydanymi Uwarunkowaniami wynikającymi ze stanu i funkcjonowania środowiska kulturowego – walory krajobrazu stanowiącego zał. nr 72 do uchwały XVII/113/2000 Rady Miasta Rzeszowa z dnia 4.7.2000 r.
6. Wnosimy o podjęcie działań zmierzających do uniemożliwienia powstania mostu (z przejazdem samochodów) na linii ul. Grabskiego i ul. Żeglarskiej obok rezerwatu przyrody Lisia Góra bezpośrednio na terenie zielonym i rekreacyjnym, gdzie wypoczywają tysiące mieszkańców a wszelkie ingerencje dot. terenu objętego zagrożeniem powodziowym.

Z uwagi na fakt, że przedstawione sprawy są istotne dla tysięcy obywateli, mają znaczenia w aspekcie praworządności i respektowania przepisów prawa w interesie społecznym i publicznym wnosimy o podjęcie działań z urzędu.

Z poważaniem,